

מסורת הש"ס

(א) ויסתה... (ב) ויסתה... (ג) ויסתה... (ד) ויסתה... (ה) ויסתה... (ו) ויסתה... (ז) ויסתה... (ח) ויסתה... (ט) ויסתה... (י) ויסתה...

ארבעה ראשי שנים פרק ראשון ראש השנה טו.

עין משפט
גר מצוה

עבא אמר... (א) ויסתה... (ב) ויסתה... (ג) ויסתה... (ד) ויסתה... (ה) ויסתה... (ו) ויסתה... (ז) ויסתה... (ח) ויסתה... (ט) ויסתה... (י) ויסתה...

מאן שמעת ליה כו'. אלמא ר"ש בן אלעזר כרנן גמליאל סבירא ליה: אהרונ קשיא ליה ידא. קשה לען האחרון ידים ממששות בו: שבת דחדשים. שמה לא נכנסה שבת שלישית של חנוכה.

מאן שמעת ליה דאזיל בתר לקיטה ר"ג וקתני שבט אלא אי אתמר הכי אתמר אמר רבה בר רב הונא אע"ג דאמר רבן גמליאל אתרוג אחר לקיטה כירק ראש השנה שלו שבט מאי שנא אהרן דקתני אמר היתה שניה נכנסת שלישית ומאי שנא הכא דקתני אמר היתה שלישית נכנסת וימייזב מילתא אנב אורחיה קב"ל דאתרוג קשיא ליה ידא ואידי דממשמשי ביה כולי עלמא בשביעית לא טעין פרי עד תלת שנין בעא מיניה ר' יוחנן מרבי ינאי אתרוג ר"ה שלו אימתי א"ל שבט שבט דחדשים או שבט דתקופה א"ל דחדשים בעא מיניה רבא מרב נחמן ואמרי לה ר' יוחנן מרבי ינאי היתה שנה מעוברת מזהו א"ל הלך אחר רוב שנים אמר רבה אתרוג בת ששית שנכנסה לשביעית פטורה מן המעשר ופטורה מן הביעור ובה שביעית שנכנסה לשביעית פטורה במעשר וחייבת בביעור א"ל אביי בשלמא סיפא לחומרא אלא רישא פטורה מן הביעור אמאי דאמרינן זיל בתר חנוכה אי הכי תיחייב במעשר א"ל יד הכל ממשמשי בה ואת אמרת תיחייב במעשר ורב המנונא אמר "בת ששית שנכנסה לשביעית לעולם ששית ובה שביעית הנכנסת לשמינית לעולם שביעית מותיבי ר"ש בן יהודה אומר משום ר"ש אתרוג בת ששית שנכנסה לשביעית פטורה מן המעשר ופטורה מן הביעור שאין לך דבר שחייב במעשר א"ב גדל בחיוב ונלקט בחיוב ובה שביעית שנכנסה לשמינית פטורה מן המעשר ופטורה מן הביעור שאין לך דבר שחייב בביעור א"ב גדל בשביעית ונלקט בחיוב ובה שביעית רישא פטורה מן המעשר ורב המנונא אמר תנאי היא דתניא "אמר רבי יוסי אבטולמוס העיד משום חמושה וקנים אתרוג אחר לקיטתו למעשר ורבותינו נמנו באושא ואמרו יאחר לקיטתו בין למעשר בין לשביעית שביעית מאן דבר שביעית חסורי

רבינו חננאל

מאי שנא התם (בהויה) [בבבבבב] דתתן ולידוקת דקתני ואם היתה שנייה נכנסת לשלישית, ומאי שנא הכא כבי אתרוג דקתני אמ היתה שלישית נכנסה לרביעית כולי ופשוטה היא. מרי שבט דחדשים היא מריז ימת הלבה שניד ימי לייב חרש. שבט דתקופה לחסון חמה, ורש שריד ימים לייב חרש, וישטל על חמה נקרא ונאוריס בלשון יוקן. פתמים שבטם טרי של שבט אשכנז הלבנה, ביהר מצוי אמר רבה אתרוג בת ששית שנכנסה בשביעית פטורה מן המעשר, בתר לקיטה אזילין לעינין בעשר, כפי יד הכל מספיקין בה, והתפיק פטור מן המעשר, ופטורה מן הביעור, דאזילין בתר חנוכה, ואת בת ששית היא, ויקל במעשר ובביעור, ובה שביעית שנכנסה לשמינית חייבת בביעור ופטורה מן המעשר, ואוקמוסא ורב המנונא אמר בת ששית שנכנסה לשביעית לעולם ששית, פיי שחייבת במעשר, ובה שביעית שנכנסה לשמינית לעולם ששית, ואוחייבין הא דתני ר' שמעון בן יודנה משה ר' שמעון אתרוג בת ששית שנכנסה לשביעית פטורה מן המעשר ומן הביעור, שאין לך דבר שחייב במעשר אלא הגדל והנלקט בחיוב, ובה שביעית שנכנסה לשמינית פטורה מן המעשר ומן הביעור, שאין לך דבר שחייב במעשר, וקשיא לרבא, ולרב המנונא דאמר לעולם בתר חנוכה אזילין, קשיא ליה רישא וסיפא, ורישא קתני אתרוג בת ששית שנכנסה בשביעית פטור מן המעשר, הנה בתר לקיטה [אזילין], שאין לך נלקט בשביעית חייב במעשר, וסיפא נמי דקתני בת שביעית שנכנסה לשמינית פטורה מן המעשר, גם זו בתר לקיטה אזילין שאין לך [ודבן] נלקט בשביעית חייבת בביעור, ולא בעא פירוק, סיפא קשיא לרבה דאמר בת שביעית שנכנסה לשמינית חייבת בביעור [דאזילין] אתר חנוכה, ומתניתא תני פטורה מן המעשר קשיא ליה, ומרן רבה תנאי היא, דתניא ארי יוסי אבטולמוס העיד משום חמושה וקנים אתרוג אחר לקיטתו למעשר, אחר חנוכה לשביעית כרבה, ורבותינו שנטנו באושא חלקי בהו ופשוטה היא.

היה לענין מעשר וזמורה לענין שביעית ולי היה אולי לחומרא כמריחוי זהו שייך חומרא אבל השתא הוה ליה למימר בשלמא סיפא בתר חנוכה וי"ל דהכי קאמר בשלמא סיפא אפילו מטעם ספק דנמר חנוכה או בתר לקיטה אזילת לחומרא לענין ביעור וינחא הא דפטורה מן המעשר מאחר יד הכא ממשמשי בו ואת אמרת תהייב במעשר, לא נקט הא טעמא אלא למאן דאמר לעיל (דף ד'): שוה לאזיל לכל דבר כשאר אלנות דכולהו מנדו דנמר חנוכה אפי' הכי פטורין מן המעשר מטעם יד הכל ממשמשי דלמא דסגר דאבטולמוס משום חמשה וקנים אתרוג אחר לקיטה למעשר ואחר חנוכה לשביעית (וא) לא הוה לריך לטעם זה דבין לענין חדש וישן בין לענין מעשר שני ועני אזיל בתר לקיטה וזכנס אייתי לקמן דאבטולמוס דהיינו מתני' דבבבב (פ"ב מ"ו) דאתרוג שוה לאזיל בג' דריס ולירך בדרך אחד:

שאיין דבר שחייב במעשר א"ב גדל בחיוב ונלקט בחיוב, ועני חדש מעשר שני ועני לא צני גדל ונלקט צניחה אחת ואזילין בתר חנוכה והכא פטור משום יד הכל ממשמשי: שאין לך דבר שחייב בביעור א"ב גדל בשביעית ונלקט בחיוב, וא"ת ומאי קשיא ליה סופא בין לרבה בין לרב המנונא הא כולהו תנאי פליגי אדריש צניחה דהא מילתא דפשיטא דככל דומני בין למעשר בין לשביעית אזיל בתר חנוכה ורק בתר לקיטה תצוה וימיס בתר שלש ועוד קשיא דב' מקום שנהגו (פסחים נא): קאמר רבי שמעון גופיה כל הספחים אסורין מן מספיתו כרוב שמעמדה רב נסיס גאון בשל שביעית היואלים בשמינית ונראה הני מילי לענין שאר רבנותיו

דיני שביעית מן מלענין ביעור ועוד נראה דלא איירי הכא אלא באתרוג דוקא ושמה שום טעם יש ומיתוקמה שפיר השתא כרבי שמעון היא דכמות שום שביעית שלהן שניה ושביעית פ"ה מ"א):

דיני שביעית מן מלענין ביעור ועוד נראה דלא איירי הכא אלא באתרוג דוקא ושמה שום טעם יש ומיתוקמה שפיר השתא כרבי שמעון היא דכמות שום שביעית שלהן שניה ושביעית פ"ה מ"א): ורבנותיו

דיני שביעית מן מלענין ביעור ועוד נראה דלא איירי הכא אלא באתרוג דוקא ושמה שום טעם יש ומיתוקמה שפיר השתא כרבי שמעון היא דכמות שום שביעית שלהן שניה ושביעית פ"ה מ"א): ורבנותיו

דיני שביעית מן מלענין ביעור ועוד נראה דלא איירי הכא אלא באתרוג דוקא ושמה שום טעם יש ומיתוקמה שפיר השתא כרבי שמעון היא דכמות שום שביעית שלהן שניה ושביעית פ"ה מ"א):

רב תנאי היא, דתניא ארי יוסי אבטולמוס העיד משום חמושה וקנים אתרוג אחר לקיטתו למעשר, אחר חנוכה לשביעית כרבה, ורבותינו שנטנו באושא חלקי בהו ופשוטה היא.

(א) ויסתה... (ב) ויסתה... (ג) ויסתה... (ד) ויסתה... (ה) ויסתה... (ו) ויסתה... (ז) ויסתה... (ח) ויסתה... (ט) ויסתה... (י) ויסתה...

